

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul XIV — Nr. 543

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Joi, 25 iulie 2002

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
LEGI ȘI DECRETE			
493.	— Lege pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit	1-7	
670.	— Decret privind promulgarea Legii pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit	7	
★			
714.	— Decret privind numirea unui membru al consiliului director al Fondului Român de Dezvoltare Socială	8	
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 179 din 20 iunie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare	8-10		
		Decizia nr. 185 din 25 iunie 2002 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14, 25 și 33 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chirieșilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001	10-12
		Decizia nr. 190 din 25 iunie 2002 privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. a) alineatul ultim, precum și ale art. 51 alin. (1) lit. x) și alin. (2) liniuța a 14-a din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor, cu modificările și completările ulterioare	13-15
ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE			
		957. — Ordin al ministrului finanțelor publice privind stabilirea termenului de depunere a Declarației privind impozitul pe profit pentru exercițiul fiscal 1 ianuarie — 30 iunie 2002	15-16

LEGI ȘI DECRETE

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAȚILOR

SENATUL

LEGE

pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Art. I. — Se aprobă Ordonanța Guvernului nr. 7 din 19 iulie 2001 privind impozitul pe venit, adoptată în temeiul art. 1 pct. II.1 din Legea nr. 324/2001 privind abilitarea Guvernului de a emite ordonanțe și publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 3 august 2001, cu următoarele modificări și completări:

1. **La articolul 1, litera f) va avea următorul cuprins:**
„f) *deducerile personale* reprezintă o sumă neimpozabilă acordată contribuabilului, cuprinzând deducerea personală de bază și deducerile personale suplimentare, în funcție de situația proprie și/sau a persoanelor aflate în întreținere, după caz;”

2. La articolul 1, după litera h) se introduce litera i) cu următorul cuprins:

„i) *baza fixă* reprezintă locul prin intermediul căruia activitatea unei persoane fizice române care nu are domiciliul în România sau a unei persoane fizice străine pe teritoriul României se desfășoară, în totalitate sau numai parțial, în scopul obținerii de venit.“

3. La articolul 4 alineatul (1), litera f) va avea următorul cuprins:

„f) venituri din activități agricole, definite potrivit prezentei ordonanțe;“

4. La articolul 5, literele b), c), k) și m) vor avea următorul cuprins:

„b) contravaloarea darurilor acordate copiilor minori ai angajaților cu ocazia zilei de 1 iunie și a sărbătorilor Crăciunului sau a altor sărbători similare, specifice altor culte religioase recunoscute de lege, precum și angajatelor cu ocazia zilei de 8 martie, în limita sumei de 1.000.000 lei pentru fiecare persoană și eveniment;

c) ajutoarele de înmormântare, ajutoarele pentru pierderi însemnate în gospodăriile proprii ca urmare a calamităților naturale, precum și în cazul unor boli grave sau incurabile, acordate angajatului;

k) veniturile obținute ca urmare a transferului dreptului de proprietate asupra bunurilor imobile și mobile corporale din patrimoniul personal, exclusiv cele obținute din transferul dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare și părților sociale, precum și cele obținute din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract;

m) sumele primite pentru acoperirea cheltuielilor de natura celor de transport, cazare, indemnizației acordate pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului, cu excepția celor acordate de persoanele juridice fără scop lucrativ peste limitele legale stabilite pentru instituțiile publice;“

5. La articolul 6, după litera f) se introduc literele f¹) și f²) cu următorul cuprins:

„f¹) premiile, primele și indemnizațiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști prevăzuți la art. 62 din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, în vederea realizării obiectivelor de înaltă performanță:

— clasarea pe podiumul de premiere la campionatele europene, campionatele mondiale și jocurile olimpice;

— calificarea și participarea la campionatele europene, mondiale și jocurile olimpice, în cazul jocurilor sportive;

f²) primele și indemnizațiile sportive acordate sportivilor, antrenorilor, tehnicienilor și altor specialiști prevăzuți la art. 62 din Legea nr. 69/2000, cu modificările și completările ulterioare, în vederea pregătirii și participării la competițiile internaționale oficiale ale loturilor reprezentative ale României;“

6. La articolul 6, literele j) și l) vor avea următorul cuprins:

„j) veniturile reprezentând avantajele în bani și/sau în natură acordate persoanelor cu handicap, veteranilor de război, invalizilor și văduvelor de război, accidentaților de război în afara serviciului ordonat, persoanelor persecutate din motive politice de dictatura instaurată cu începere de la 6 martie 1945, celor deportate în străinătate ori constituite în prizonieri, urmașilor eroilor-martiri, răniților, luptătorilor pentru victoria Revoluției din decembrie 1989, precum și persoanelor persecutate din motive etnice de către regimurile instaurate în România cu începere de la 6 septembrie 1940 până la 6 martie 1945;

l) veniturile din salarii ca urmare a activității de creare de programe pentru calculator; încadrarea în activitatea de creație de programe pentru calculator și stabilirea condițiilor de aplicare se fac prin ordin comun al ministrului muncii și solidarității sociale, al ministrului comunicațiilor și tehnologiei informației și al ministrului finanțelor publice.“

7. La articolul 8, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) Pentru anul fiscal 2001 impozitul anual se calculează prin aplicarea asupra venitului anual global impozabil a baremului anual obținut pe baza baremului prevăzut la alin. (1), corectat cu rata inflației realizate pe perioada septembrie—decembrie 2001, comunicată de Institutul Național de Statistică. Baremul anual de impunere pentru anul fiscal 2001 este următorul:

Venitul anual impozabil (lei)	Impozitul anual (lei)
până la 19.700.000	18%
19.700.001—49.900.000	3.546.000 + 23% pentru ceea ce depășește suma de 19.700.000 lei
49.900.001—78.800.000	10.492.000 + 28% pentru ceea ce depășește suma de 49.900.000 lei
78.800.001—110.400.000	18.584.000 + 34% pentru ceea ce depășește suma de 78.800.000 lei
peste 110.400.000	29.328.000 + 40% pentru ceea ce depășește suma de 110.400.000 lei“

8. La articolul 9, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 9. — (1) În aplicarea prezentei ordonanțe, în categoriile de venituri prevăzute la art. 4 se cuprind și orice avantaje în bani și în natură primite de o persoană fizică, cu titlu gratuit sau cu plata parțială, precum și folosirea în scop personal a bunurilor și drepturilor aferente desfășurării activității. Avantajele acordate includ folosința în scop personal a vehiculelor de orice tip, hrana, cazarea, personalul pentru munci casnice, reducerile de prețuri sau de tarife în cazul cumpărării unor bunuri sau prestări de servicii pentru salariații proprii, gratuitățile de bunuri și servicii, inclusiv sumele acordate pentru distracții sau recreere, precum și altele asemenea.“

9. La articolul 13, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Începând cu anul fiscal 2002 sumele fixe, exprimate în lei, din cuprinsul prezentei ordonanțe, altele decât deducerea personală de bază și limitele amenzilor și penalităților prevăzute la art. 72 alin. (2), respectiv la art. 72¹, se stabilesc conform procedurii prevăzute la art. 8 alin. (3).“

10. La articolul 15, alineatele (1) și (3) vor avea următorul cuprins:

„Art. 15. — (1) În înțelesul prezentei ordonanțe, *veniturile din activități independente* cuprind veniturile comerciale, veniturile din profesii libere și veniturile din drepturi de proprietate intelectuală, realizate în mod individual și/sau într-o formă de asociere, inclusiv din activități adiacente.

(3) Constituie *venituri din profesii libere* veniturile obținute din exercitarea profesiilor medicale, de avocat, notar, expert contabil, contabil autorizat, consultant de plasament în valori mobiliare, arhitect sau a altor profesii asemănătoare, desfășurate în mod independent, în condițiile legii.“

11. La articolul 16 alineatul (4), litera k) va avea următorul cuprins:

„k) sumele primite pentru acoperirea cheltuielilor de natura indemnizației zilnice de delegare sau de detașare, acordate pe perioada delegării și detașării în altă localitate, în țară și în străinătate, în interesul serviciului, care depășesc limitele stabilite pentru societățile comerciale;“

12. La articolul 16, alineatul (6) va avea următorul cuprins:

„(6) Venitul net din activități independente, realizat de persoanele fizice în cadrul unor asociații între persoane fizice, fără personalitate juridică, se calculează la nivelul asociației, conform prevederilor prezentului articol, cu respectarea regulilor prevăzute la cap. IV.“

13. La articolul 16, după alineatul (6) se introduce alineatul (7) cu următorul cuprins:

„(7) Venitul net din activități independente, realizat de persoanele fizice în cadrul unor asociații dintre persoane fizice și persoane juridice, care nu dau naștere unei persoane juridice, se calculează la nivelul asociației, cu respectarea regulilor prevăzute la cap. IV.“

14. La articolul 18, alineatele (2) și (3) vor avea următorul cuprins:

„(2) Venitul net se determină prin deducerea din venitul brut a unei cote de cheltuieli de 40%, aplicată la venitul brut, precum și a contribuțiilor obligatorii, datorate potrivit legii.

(3) Venitul net din drepturi de autor aferente operelor de artă monumentală se determină prin deducerea din venitul brut a unei cote de cheltuieli de 50%, aplicată la venitul brut, precum și a contribuțiilor obligatorii, datorate potrivit legii.“

15. La articolul 21 alineatul (1), litera b) va avea următorul cuprins:

„b) 10% din venitul brut încasat, ca urmare a valorificării de bunuri în regim de consignatie;“

16. La articolul 21 alineatul (1), după litera c) se introduce litera d) cu următorul cuprins:

„d) 10% din venitul brut încasat, în cazul activităților de expertiză contabilă, tehnică judiciară și extrajudiciară.“

17. La articolul 21, după alineatul (2) se introduce alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) Impozitul reținut de persoana juridică în contul persoanei fizice pentru veniturile realizate dintr-o asociere cu o persoană juridică română, care nu dă naștere unei persoane juridice, reprezintă plata anticipată în contul impozitului anual pe venit. Obligația calculării, reținerii și virării impozitului determinat conform metodologiei stabilite în legislația privind impozitul pe profit revine persoanei juridice române.“

18. Articolul 22 va avea următorul cuprins:

„Art. 22. — Sunt considerate venituri din salarii, denumite în continuare *salarii*, toate veniturile în bani și/sau în natură, obținute de o persoană fizică ce desfășoară o activitate în baza unui contract individual de muncă sau a unui statut special prevăzut de lege, indiferent de perioada la care se referă, de denumirea veniturilor sau de forma sub care ele se acordă, inclusiv indemnizațiile pentru incapacitate temporară de muncă, de maternitate și pentru concediul de îngrijire a copilului în vârstă de până la 2 ani.“

19. La articolul 23, partea introductivă va avea următorul cuprins:

„Art. 23. — În vederea impunerii, sunt asimilate salariilor:“

20. La articolul 23, după litera a) se introduce litera a¹) cu următorul cuprins:

„a¹) indemnizațiile din activități desfășurate ca urmare a unei funcții alese în cadrul persoanelor juridice fără scop lucrativ;“

21. La articolul 23, litera i) va avea următorul cuprins:

„i) alte drepturi de natură salarială sau asimilate salariilor.“

22. La articolul 24, alineatul (5) se abrogă.

23. La articolul 24, alineatul (8) va avea următorul cuprins:

„(8) În cazul veniturilor încasate în avans în cursul anului pentru plata indemnizațiilor de concediu de odihnă, acestea se cuprind în baza de calcul a lunilor la care se referă.“

24. La articolul 28, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 28. — (1) Contribuabilii care își desfășoară activitatea în România și obțin venituri sub formă de salarii din străinătate, precum și persoanele fizice române angajate ale misiunilor diplomatice și ale posturilor consulare acreditate în România au obligația ca, personal sau printr-un reprezentant fiscal, să calculeze impozitul conform art. 24, să îl declare și să îl plătească în termen de 25 de zile de la expirarea lunii pentru care s-a realizat venitul.“

25. La articolul 36, după alineatul (2) se introduce alineatul (3) cu următorul cuprins:

„(3) Veniturile obținute potrivit alin. (1) și (2) nu se supun globalizării.“

26. Articolul 38 va avea următorul cuprins:

„Art. 38. — În această categorie se cuprind:

a) veniturile obținute din jocuri de noroc;

b) veniturile sub formă de câștiguri din transferul dreptului de proprietate asupra valorilor mobiliare și părților sociale;

c) veniturile sub forma câștigurilor din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și orice alte operațiuni de acest gen;

d) veniturile sub formă de premii în bani și/sau în natură, altele decât cele prevăzute la art. 6, 22 și 23;

e) diverse venituri care nu se regăsesc menționate în mod expres în prezenta ordonanță, precum și veniturile cu caracter întâmplător.“

27. Articolul 40 va avea următorul cuprins:

„Art. 40. — (1) Veniturile obținute din jocuri de noroc, în bani și/sau în natură, prevăzute la art. 38, se impun prin reținere la sursă cu o cotă de 20% aplicată asupra diferenței dintre venitul brut și suma reprezentând venitul scutit potrivit art. 39.

(2) Veniturile din premii, în bani și/sau în natură, prevăzute la art. 38, se impun prin reținere la sursă cu o cotă de 10% aplicată asupra diferenței dintre venitul brut și suma reprezentând venitul scutit potrivit art. 39.

(3) Obligația calculării, reținerii și virării impozitului revine plătitorilor de venituri, impozitul fiind final.“

28. La articolul 41, alineatul (2) va avea următorul cuprins:

„(2) *Câștigul de capital* reprezintă diferența obținută în plus dintre prețul de vânzare și prețul de cumpărare pe tipuri de valori mobiliare, diminuată, după caz, cu comisiunile datorate intermediarilor.“

29. La articolul 41, după alineatul (10) se introduce alineatul (11) cu următorul cuprins:

„(11) În aplicarea prevederilor prezentului articol se utilizează norme privind determinarea, reținerea și virarea impozitului pe câștigul de capital obținut de persoanele fizice, care se emit de Comisia Națională a Valorilor Mobiliare, cu avizul Ministerului Finanțelor Publice.“

30. După articolul 41 se introduce articolul 41¹) cu următorul cuprins:

„Art. 41¹ — (1) Veniturile obținute sub forma câștigurilor din operațiuni de vânzare-cumpărare de valută la termen, pe bază de contract, precum și din orice alte operațiuni de acest gen reprezintă diferențele de curs favorabile rezultate din aceste operațiuni și se impun prin aplicarea unei cote de impozit de 1%, în momentul închiderii operațiunii și evidențierii în contul clientului, iar virarea impozitului se efectuează până la data de 25 a lunii următoare celei în care a fost reținut.

(2) Impozitul calculat, reținut și vărsat conform prevederilor alin. (1) este final.

(3) Pierderile înregistrate nu se compensează cu câștigul realizat din astfel de operațiuni.“

31. La articolul 43, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 43. — (1) Veniturile care nu se regăsesc în mod expres menționate în prezenta ordonanță se supun impunerii cu o cotă de 10%, impozitul fiind final.“

32. La articolul 46, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Normele de venit se aprobă de către direcțiile generale ale finanțelor publice teritoriale ale Ministerului Finanțelor Publice, cu avizul direcțiilor teritoriale de specialitate ale Ministerului Agriculturii, Alimentăției și Pădurilor, până cel târziu la data de 31 mai a anului fiscal. Normele de venit se stabilesc pe unitatea de suprafață și se reduc în caz de calamități naturale, precum și în situația începerii sau a încetării activității în cursul anului.“

33. La articolul 46, după alineatul (5) se introduc alineatele (6)–(8) cu următorul cuprins:

„(6) Contribuabilii care încep o activitate după data de 30 iunie vor depune declarație de impunere în termen de 15 zile de la data începerii activității.

(7) Prin excepție de la prevederile alineatelor anterioare ale prezentului articol, contribuabilii care obțin venituri din activități agricole, definite potrivit prezentei ordonanțe, au dreptul să opteze pentru determinarea venitului net în sistem real.

(8) Opțiunea se face pe bază de cerere adresată organului fiscal competent până la data de 31 ianuarie a anului fiscal sau o dată cu depunerea declarației privind venitul estimat și este obligatorie pentru contribuabil pe perioada a 3 ani fiscali consecutivi. Opțiunea se consideră reînnoită pentru o altă perioadă de 3 ani în cazul în care contribuabilul nu depune o cerere de renunțare la opțiunea privind impunerea în sistem real.“

34. Articolul 58 va avea următorul cuprins:

„Art. 58. — (1) Prevederile art. 53–57 se aplică în cazul asocierilor dintre persoane fizice, care nu dau naștere unei persoane juridice.

(2) Prevederile prezentului capitol nu se aplică fondurilor de investiții constituite ca asociații fără personalitate juridică.

(3) În cazul asociațiilor constituite între persoane fizice și persoane juridice române, care nu dau naștere unei persoane juridice, sunt aplicabile regulile privind metodologia de calcul al impozitului pe profit.

(4) Profitul convenit unei persoane fizice dintr-o asociere cu o persoană juridică română, care nu dă naștere unei persoane juridice, determinat cu respectarea regulilor stabilite în legislația privind impozitul pe profit, este asimilat, în vederea impunerii la nivelul persoanei fizice, venitului din activități independente, din care se deduc contribuțiile obligatorii în vederea obținerii venitului net.“

35. Articolul 62 va avea următorul cuprins:

„Art. 62. — (1) Contribuabilii au obligația să completeze și să depună la organul fiscal competent o declarație de venit global, precum și declarații speciale până la data de 30 aprilie a anului următor celui de realizare a venitului.

(2) Declarațiile speciale se completează pentru fiecare categorie de venit și pe fiecare loc de realizare a acestuia.

(3) Organul fiscal competent prevăzut la alin. (1) se stabilește prin hotărâre a Guvernului.

(4) Contribuabilii care realizează venituri dintr-o singură sursă, sub formă de salarii, la funcția de bază, pe întregul an fiscal, pentru care angajatorul a efectuat operațiunile prevăzute la art. 27, nu au obligația să depună declarațiile de venit global. De asemenea, contribuabilii care realizează venituri din România, a căror impunere este finală și

pentru care există obligația reținerii la sursă a impozitului anual datorat, nu au obligația să depună declarația specială pentru aceste venituri.“

36. Articolul 64 va avea următorul cuprins:

„Art. 64. — Declarațiile prevăzute la art. 55, 62 și 63 se supun reglementărilor în vigoare privind procedura de întocmire și depunere a declarațiilor de impozite și taxe.“

37. La articolul 65, după alineatul (4) se introduce alineatul (5) cu următorul cuprins:

„(5) Pentru construcțiile de locuințe proprietate personală se acordă o reducere a impozitului pe venit în cuantum de 20% din valoarea materialelor folosite. Se exceptează de la prevederile acestui alineat cei care construiesc locuințe prin Agenția Națională pentru Locuințe sau beneficiază de alte facilități prevăzute de lege.“

38. La articolul 66, alineatul (3) va avea următorul cuprins:

„(3) Plățile anticipate se efectuează în 4 rate egale, până la data de 15 inclusiv a ultimei luni din fiecare trimestru, cu excepția impozitului pe veniturile din arendare, care se plătește în două rate egale, până la 1 septembrie inclusiv și, respectiv, 15 noiembrie inclusiv.“

39. La articolul 66 alineatul (4), litera c) va avea următorul cuprins:

„c) contribuabilul nu a furnizat date referitoare la venitul estimat sau dacă există documente potrivit cărora datele furnizate sunt incorecte.“

40. La articolul 70, alineatul (1) va avea următorul cuprins:

„Art. 70. — (1) Plătitorii de venituri cu regim de reținere la sursă sunt obligați să comunice organului fiscal competent informații cu privire la calculul impozitului reținut pentru fiecare beneficiar de venit, conform formularului stabilit de către Ministerul Finanțelor Publice. Comunicarea se face până la data de 30 iunie a anului curent pentru anul expirat, cu excepția plătitorilor de venituri prevăzuți la art. 21, care vor efectua comunicarea până în ultima zi a lunii februarie inclusiv a anului curent, pentru anul expirat.“

41. Articolul 72 va avea următorul cuprins:

„Art. 72. — (1) Constituie contravenții următoarele fapte, dacă nu sunt săvârșite în astfel de condiții încât, potrivit legii penale, să constituie infracțiuni:

a) nedepunerea la termen de către contribuabilii persoane fizice a declarației privind venitul estimat, a declarației speciale pentru sursele de venit care, potrivit legii, se globalizează, precum și a declarației prevăzute la art. 28 alin. (1);

b) nedepunerea la termen a declarației estimative de venit și a declarației anuale de venit de către asociațiile fără personalitate juridică;

c) nerespectarea de către plătitorii de salarii și venituri asimilate salariilor a obligațiilor privind completarea și păstrarea fișelor fiscale;

d) netransmiterea fișelor fiscale și a formularului prevăzut la art. 70 la organul fiscal competent, în termenul prevăzut de prezenta ordonanță;

e) neîndeplinirea obligației de transmitere a fișei fiscale către angajat, prevăzută la art. 26 alin. (5);

f) nedepunerea la termen a declarației prevăzute la art. 28 alin. (3).

(2) Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează după cum urmează:

a) cele de la lit. a), cu amendă de la 100.000 lei la 500.000 lei;

b) cele de la lit. b) și f), cu amendă de la 1.000.000 lei la 3.000.000 lei;

c) cele de la lit. c)—e), cu amendă de la 10.000.000 lei la 50.000.000 lei.

(3) Prevederile prezentului articol se completează cu dispozițiile Ordonanței Guvernului nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 180/2002, cu excepția art. 28 și 29.“

42. După articolul 72 se introduce articolul 72¹ cu următorul cuprins:

„Art. 72¹. — (1) Nedepunerea la termen a declarației de venit global, precum și a declarației speciale pentru sursele de venit pentru care, potrivit legii, impozitul este final se penalizează după cum urmează:

a) cu 10% din impozitul anual datorat ori stabilit din oficiu, după caz, dacă termenul legal stabilit este depășit cu până la 30 de zile inclusiv;

b) cu 30% din impozitul anual datorat ori stabilit din oficiu, după caz, dacă termenul legal stabilit este depășit cu până la 60 de zile inclusiv;

c) cu 50% din impozitul anual datorat ori stabilit din oficiu, după caz, dacă termenul legal stabilit este depășit cu peste 60 de zile;

d) cu 100.000—500.000 lei, în cazul contribuabililor pentru care impozitul anual datorat este zero.

(2) Penalitățile aplicate potrivit prevederilor alin. (1) nu pot să depășească suma de 10 milioane lei.“

43. La articolul 74, alineatele (1) și (2) vor avea următorul cuprins:

„Art. 74. — (1) Datele, informațiile și bazele de date referitoare la persoanele fizice, necesare determinării impozitului pe venit, vor fi puse în mod gratuit la dispoziție Ministerului Finanțelor Publice de către:

a) organe ale administrației publice centrale și locale, instituții publice sau de interes public;

b) instituții publice sau private, după caz, care conduc evidența populației sau care înregistrează, sub orice formă, încheieri de contracte, bunuri și drepturi, exploatarea proprietăților și altele asemenea;

c) persoane fizice sau juridice care dețin în păstrare sau în administrare bunuri și drepturi ori sume de bani ale contribuabililor sau care au relații de afaceri cu aceștia.

(2) Entitățile menționate la alin. (1) lit. a) și b) sunt obligate să furnizeze permanent toate modificările operate în bazele proprii de date, necesare actualizării bazei de date a Ministerului Finanțelor Publice, potrivit specificației acestuia.“

44. Articolul 75 va avea următorul cuprins:

„Art. 75. — (1) Scutirile de la plata impozitului pe venit prevăzute în actele normative privind unele măsuri de protecție ca urmare a concedierilor colective, pentru personalul disponibilizat, rămân valabile până la data expirării lor.

(2) Scutirile de la plata impozitului, în cazul serviciilor turistice prestate în mediul rural, potrivit legii, rămân în vigoare până la data de 31 decembrie 2004.

(3) Pierderile înregistrate în perioada de scutire de contribuabilii care beneficiază de prevederile alin. (1) și (2) nu se compensează cu veniturile obținute din celelalte categorii de venituri în anii respectivi și nu se reportează, reprezentând pierderi definitive ale contribuabililor.“

45. Articolul 76 va avea următorul cuprins:

„Art. 76. — Veniturile din salarii și cele asimilate salariilor realizate din străinătate ca urmare a activităților desfășurate în străinătate de persoanele fizice române cu domiciliul în România nu se supun procedurii de globalizare.“

46. Articolul 85 va avea următorul cuprins:

„Art. 85. — La data intrării în vigoare a prezentei ordonanțe se abrogă:

a) prevederile Ordonanței Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 419 din 31 august 1999;

b) prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 87/2000 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 302 din 3 iulie 2000;

c) prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 46/2001 pentru modificarea și completarea Ordonanței Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 157 din 29 martie 2001;

d) prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 77/2001 pentru modificarea art. 59 din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 291 din 1 iunie 2001;

e) prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 94/2001 pentru completarea art. 6 din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 347 din 29 iunie 2001;

f) prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 235/2000 pentru completarea art. 32 din Ordonanța Guvernului nr. 73/1999 privind impozitul pe venit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 614 din 29 noiembrie 2000;

g) prevederile art. 43 alin. (1) lit. a) și b) referitoare la scutirea de impozit pe venit acordată persoanelor fizice, precum și cele ale art. 43 alin. (2) din Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 148 din 10 aprilie 2000;

h) prevederile art. 21⁵ cu privire la aplicabilitatea acestora persoanelor fizice și asociațiilor familiale din Legea nr. 133/1999 privind stimularea întreprinzătorilor privați pentru înființarea și dezvoltarea întreprinderilor mici și mijlocii,

publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 349 din 23 iulie 1999, cu modificările și completările ulterioare;

i) prevederile referitoare la neimpozitarea avantajelor prevăzute la art. 39 alin. (1) lit. d) și la art. 41 alin. (2) din Legea nr. 50/1996 privind salarizarea și alte drepturi ale personalului din organele autorității judecătorești, republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 563 din 18 noiembrie 1999, cu modificările și completările ulterioare;

j) prevederea privind scutirea de impozit pe chirie prevăzută la art. 15 alin. (3) din Legea nr. 10/2001 privind regimul juridic al unor imobile preluate în mod abuziv în perioada 6 martie 1945—22 decembrie 1989, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 75 din 14 februarie 2001, cu modificările și completările ulterioare;

k) prevederile art. 77 din Legea educației fizice și sportului nr. 69/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 200 din 9 mai 2000, cu modificările și completările ulterioare;

l) prevederile cu privire la scutirea de impozit pe venit acordată persoanelor fizice ale Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 9/2000*) pentru modificarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 66/1997 privind scutirea de plată a impozitelor pe salarii și/sau pe venituri realizate de consultanți străini pentru activitățile desfășurate în România în cadrul unor acorduri de împrumut, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 93 din 1 martie 2000;

m) prevederile art. 64 din Legea nr. 188/2000 privind executorii judecătorești, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 559 din 10 noiembrie 2000;

n) prevederile art. 46 din Legea nr. 184/2001 privind organizarea și exercitarea profesiei de arhitect, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 195 din 18 aprilie 2001;

o) prevederile art. I pct. 7 din Legea nr. 629/2001 pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 124/1998 privind organizarea și funcționarea cabinetelor medicale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 724 din 13 noiembrie 2001;

p) prevederile art. 89 alin. (3) referitoare la impozitare din Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 158 din 16 iulie 1997, cu modificările și completările ulterioare;

q) prevederile art. III din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 16/2002 pentru reglementarea unor măsuri fiscale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 145 din 26 februarie 2002;

r) prevederile referitoare la scutirea de impozit pe chirie de la pct. 22 al articolului unic din Legea nr. 241/2001 pentru aprobarea Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 23 mai 2001;

*) Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 9/2000 a fost respinsă prin Legea nr. 421/2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 402 din 20 iulie 2001.

s) prevederile referitoare la scutirea de impozit pe venit de la art. 5 alin. (1) din Legea nr. 118/2002 pentru instituirea indemnizației de merit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 189 din 20 martie 2002;

t) orice alte dispoziții contrare.“

Art. II. — Prevederile prezentei legi intră în vigoare începând cu data de 1 ianuarie 2003, cu excepția prevederilor art. I pct. 5 — art. 6 lit. f¹) și f²), care intră în

vigoare cu data de întâi a lunii următoare publicării în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Art. III. — Ordonanța Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 435 din 3 august 2001, va fi republicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

Această lege a fost adoptată de Senat în ședința din 24 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

p. PREȘEDINTELE SENATULUI,
DORU IOAN TĂRĂCILĂ

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaților în ședința din 25 iunie 2002, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituția României.

PREȘEDINTELE CAMEREI DEPUTAȚILOR
VALER DORNEANU

București, 11 iulie 2002.
Nr. 493.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru aprobarea
Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit**

În temeiul prevederilor art. 77 alin. (1) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru aprobarea Ordonanței Guvernului nr. 7/2001 privind impozitul pe venit și se dispune publicarea acestei legi în Monitorul Oficial al României, Partea I.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 10 iulie 2002.
Nr. 670.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind numirea unui membru al consiliului director
al Fondului Român de Dezvoltare Socială**

În temeiul prevederilor art. 94 lit. c) și ale art. 99 alin. (1) din Constituția României, precum și ale art. 8 lit. c) și ale art. 9 alin. (1) din Legea nr. 129/1998 privind înființarea, organizarea și funcționarea Fondului Român de Dezvoltare Socială,

Președintele României d e c r e t e a z ă:

Articol unic. — Doamna Violeta Florian se numește în calitatea de membru al consiliului director al Fondului Român de Dezvoltare Socială, pe termen de 4 ani, începând cu data de 7 august 2002.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 18 iulie 2002.
Nr. 714.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 179
din 20 iunie 2002**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13
din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare,
aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare**

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Gabriela Ghiță	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cuvântul Libertății” — S.A. din Craiova în dosarele

nr. 69/A/2001 și nr. 1.068/A/2000 ale Curții de Apel Craiova — Secția comercială și de contencios administrativ.

La apelul nominal răspunde Casa de asigurări de sănătate Dolj, prin consilier juridic Silviu-Gabriel Gaiducovici. Lipsesc autorul excepției și celelalte părți, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Curtea, având în vedere că excepțiile de neconstituționalitate ridicate în dosarele nr. 74C/2002 și nr. 110C/2002 au un conținut identic, pune în discuție din oficiu problema conexării cauzelor.

Reprezentantul Casei de asigurări de sănătate Dolj nu se opune conexării dosarelor.

Reprezentantul Ministerului Public, având în vedere art. 164 din Codul de procedură civilă, nu se opune conexării dosarelor.

Curtea, în temeiul dispozițiilor art. 16 din Legea nr. 47/1992, republicată, coroborate cu cele ale art. 164 din Codul de procedură civilă, dispune conexarea Dosarului

nr. 110C/2002 la Dosarul nr. 74C/2002, care este primul înregistrat.

Reprezentantul Casei de asigurări de sănătate Dolj consideră că în contextul în care statul are rolul de a proteja interesele naționale pe plan financiar, în ipoteza în care debitorul obligației fiscale nu a executat-o la scadență, instituirea unui instrument de executare silită care să permită calculul majorărilor de întârziere în mod nelimitat, până la data achitării sumei datorate inclusiv, nu contravine prevederilor constituționale ale art. 53 alin. (2) și ale art. 134. În aceste condiții solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca fiind neîntemeiată.

Reprezentantul Ministerului Public, apreciind că una dintre expresiile cele mai evidente ale apărării interesului național pe plan financiar este asigurarea certitudinii în constituirea ritmică a resurselor financiare ale statului și combaterii evaziunii fiscale, solicită respingerea excepției de neconstituționalitate ca neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin încheierile din 12 decembrie 2001 și 16 ianuarie 2002, pronunțate în dosarele nr. 69/A/2001 și nr. 1.068/A/2001, **Curtea de Apel Craiova — Secția comercială și de contencios administrativ a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare**, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cuvântul Libertății” — S.A. din Craiova în litigii ce au ca obiect anularea unor acte administrative.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autorul acesteia susține, în esență, că dispozițiile legale criticate contravin prevederilor art. 53 alin. (2) și ale art. 134 din Constituție, deoarece prin abilitarea Guvernului de a stabili cuantumul majorărilor de întârziere se ajunge la situația ca acestea să depășească cuantumul debitului principal și la instituirea unui blocaj financiar perpetuu, cu consecința falimentării agenților economici.

Instanța de judecată apreciază că excepția de neconstituționalitate este întemeiată, deoarece din dispozițiile legale criticate rezultă că „majorările de întârziere sunt nelimitate și că pot depăși cu mult suma datorată”, iar „această nelimitare este inechitabilă și frânează participarea agenților economici la concurența legală din cadrul economiei de piață”.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierile de sesizare au fost comunicate președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată, deoarece „sanționarea întârzierii la plata obligațiilor bugetare nu încalcă prevederile Legii fundamentale cu privire la așezarea

justă a sarcinilor fiscale în cadrul sistemului legal de impuneri, întrucât majorările de întârziere nu sunt parte componentă a sistemului legal de impuneri”. De asemenea, se arată că, deși „prin întârzierea la achitarea obligațiilor bugetare, majorările de întârziere pot depăși suma datorată”, aceasta „nu este de natură a atrage neconstituționalitatea prevederilor legale invocate. De altfel, debitorii obligațiilor bugetare au dreptul de a solicita și de a obține, în condițiile legii, facilități cu privire la amânarea și eșalonarea plății, precum și scutiri și reduceri ale sumelor datorate, inclusiv pentru majorările de întârziere”.

Guvernul consideră că excepția de neconstituționalitate este nefondată, deoarece „așezarea justă a sarcinilor fiscale despre care face vorbire art. 53 din Constituția României se referă la criteriile de stabilire a cuantumului taxelor și impozitelor, și nicidecum la consecințele nep plății acestora”. De asemenea, se arată că dispozițiile legale criticate, potrivit cărora majorările de întârziere se calculează „pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data realizării sumei datorate inclusiv, potrivit prevederilor legale în vigoare”, iar cota acestora „se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice, corelată cu taxa oficială a scontului, stabilită de Banca Națională a României”, implică în fapt tocmai o limitare a cuantumului acestor majorări.

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

CURTEA,

examinând încheierile de sesizare, punctele de vedere ale președintelui Camerei Deputaților și Guvernului, rapoartele întocmite în cauze de judecătorul-raportor, susținerile părților, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 23 din 31 ianuarie 1996), aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996 (publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 251 din 17 octombrie 1996), cu modificările ulterioare.

Aceste dispoziții legale au următorul cuprins: „*Pentru achitarea cu întârziere a obligațiilor bugetare, debitorii datorează majorări de întârziere, calculate pentru fiecare zi de întârziere, începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare și până la data realizării sumei datorate inclusiv, potrivit prevederilor legale în vigoare.*”

Cota majorărilor de întârziere se stabilește prin hotărâre a Guvernului, la propunerea Ministerului Finanțelor Publice,

corelată cu taxa oficială a scontului, stabilită de Banca Națională a României.

În cazul constatării unor diferențe de obligații bugetare, stabilite de organele competente, majorările de întârziere se datorează începând cu ziua imediat următoare scadenței obligației bugetare, la care s-a stabilit diferența, până la data realizării acesteia inclusiv, prevederile alin. 1 aplicându-se în mod corespunzător.

În cazul obligațiilor bugetare stinse prin compensare, majorările de întârziere pentru neplata acestor obligații se calculează până la data la care compensarea a devenit posibilă, potrivit legii.“

Textele constituționale invocate de autorul excepției ca fiind înfrânate de aceste dispoziții legale sunt cele ale art. 53 alin. (2) și art. 134, cu următorul conținut:

— Art. 53 alin. (2): „Sistemul legal de impuneri trebuie să asigure așezarea justă a sarcinilor fiscale.“;

— Art. 134: „(1) Economia României este economie de piață.

(2) Statul trebuie să asigure:

a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;

b) protejarea intereselor naționale în activitatea economică, financiară și valutară;

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 13 din Ordonanța Guvernului nr. 11/1996 privind executarea creanțelor bugetare, aprobată și modificată prin Legea nr. 108/1996, cu modificările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Cuvântul Libertății“ — S.A. din Craiova în dosarele nr. 69/A/2001 și nr. 1.068/A/2000 ale Curții de Apel Craiova — Secția comercială și de contencios administrativ.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 20 iunie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 185

din 25 iunie 2002

referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14, 25 și 33 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001

Nicolae Popa — președinte
Costică Bulai — judecător
Nicolae Cochinescu — judecător
Constantin Doldur — judecător
Kozsokár Gábor — judecător
Petre Ninosu — judecător

Șerban Viorel Stănoiu — judecător
Ioan Vida — judecător
Gabriela Ghiță — procuror
Maria Bratu — magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14, 25 și 33 din Ordonanța de

urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, excepție ridicată de Cornelia Daniela Țarina în Dosarul nr. 4.394/C/2001 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public pune concluzii de respingere, ca inadmisibilă, a excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, întrucât aceste dispoziții au fost abrogate prin Legea nr. 241 din 16 mai 2001. Referitor la excepția de neconstituționalitate a celorlalte dispoziții legale criticate solicită respingerea acesteia ca neîntemeiată, invocându-se în acest sens jurisprudența Curții.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 10 octombrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 4.934/C/2001, **Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14, 25 și 33 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001**, excepție ridicată de Cornelia Daniela Țarina.

În motivarea excepției de neconstituționalitate autoarea acesteia arată că dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 contravin prevederilor art. 114 din Constituție, deoarece „o ordonanță de urgență a Guvernului nu poate intra în vigoare dacă în prealabil publicării sale nu a fost supusă spre aprobare Parlamentului, încălcarea acestei condiții conducând la inexistența ordonanței“. Se mai susține că dispozițiile art. 14 și 33 din această ordonanță derogă de la principiile dreptului comun, așa cum sunt reglementate de Codul civil, iar prevederile art. 25, care „reduc căile de atac“, contravin prevederilor Codului de procedură civilă.

Curtea de Apel Timișoara — Secția civilă consideră că excepția este neîntemeiată, invocându-se în acest sens jurisprudența Curții Constituționale.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a Curții Constituționale a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Guvernul arată, pe de o parte, că relațiile sociale ce fac obiectul Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 40/1999 nu sunt de domeniul legilor organice, așa cum de altfel a statuat și Curtea Constituțională prin Decizia nr. 25/2001 și prin Decizia nr. 26/2001. Pe de altă parte, ordonanțele de urgență sunt supuse regimului derogatoriu prevăzut la art. 114 alin. (4) din Constituție, astfel încât lor nu le este aplicabilă condiția impusă la alin. (1) al aceluiași articol. În ceea ce privește celelalte critici, arată că acestea

nu se referă la motive de neconstituționalitate, ele excedând competenței Curții Constituționale.

Președinții celor două Camere ale Parlamentului nu au comunicat punctele lor de vedere.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Guvernului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea Constituțională este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 3, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției îl constituie dispozițiile art. 14, 25 și 33 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001.

Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 a fost aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241 din 16 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 23 mai 2001.

Potrivit pct. 21 al articolului unic din Legea nr. 241/2001, art. 33 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 a fost abrogat. Față de această situație instanța de judecată trebuia să constate că dispoziția legală atacată este abrogată și, pe cale de consecință, să respingă excepția privind aceste dispoziții, ca fiind inadmisibilă, în temeiul prevederilor art. 23 alin. (1) și (6) din Legea nr. 47/1992, republicată. Potrivit acestor prevederi Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unor dispoziții dintr-o lege sau ordonanță, numai dacă acestea sunt în vigoare, iar atunci când nu este îndeplinită această condiție instanța de judecată însăși trebuie să respingă excepția ca inadmisibilă. Curtea Constituțională constată că nu se poate exercita controlul de constituționalitate a unei dispoziții legale abrogate și de aceea se impune respingerea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, ca fiind inadmisibilă.

În consecință, Curtea va exercita controlul de constituționalitate asupra dispozițiilor art. 14 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999, așa cum a fost modificat prin Legea nr. 241/2001, precum și ale art. 25 din aceeași ordonanță, texte al căror conținut este următorul:

— Art. 14: „(1) *La expirarea termenului de închiriere stabilit conform prezentei ordonanțe de urgență chiriașul are dreptul la reînnoirea contractului, pentru aceeași perioadă, dacă părțile nu modifică prin acord expres durata închirierii.*

(2) *Proprietarul poate refuza reînnoirea contractului de închiriere numai pentru următoarele motive:*

a) *locuința este necesară pentru a satisface nevoile sale de locuit, ale soțului, părinților ori copiilor oricărui dintre aceștia, numai dacă sunt cetățeni români cu domiciliul în România;*

b) locuința urmează să fie vândută în condițiile prezentei ordonanțe de urgență;

c) chiriașul nu a achitat chiria cel puțin 3 luni consecutive în executarea contractului de închiriere;

d) în cazurile prevăzute la art. 13 lit. f)–i).

(3) Proprietarul este obligat să îi notifice chiriașului refuzul de a reînnoi contractul de închiriere cu cel puțin un an înainte de expirarea acestuia, pentru situațiile prevăzute la alin. (2) lit. a) și b). În cazurile prevăzute la alin. (2) lit. d) notificarea se face cu cel puțin 60 de zile înainte de expirarea contractului.

(4) Sunt permise mai multe reînnoiri succesive.

(5) Chiriașul este obligat să părăsească locuința în termen de 60 de zile de la expirarea termenului contractual, dacă locațiunea nu s-a reînnoit. Chiriașul este obligat să plătească întreaga chirie, precum și toate cheltuielile pentru servicii și întreținere aferente perioadei în care a ocupat efectiv locuința.;

— Art. 25: „Litigiile dintre proprietari și chiriași, legate de schimbul obligatoriu de locuință, sunt de competența judecătorei în raza căreia se află imobilul. Hotărârea pronunțată de judecătoreie poate fi atacată în recurs. Hotărârea instanței de recurs este definitivă și irevocabilă.”

Autorul excepției critică prevederile ordonanței în ansamblul ei, pe motiv că modifică o lege organică (Legea nr. 114/1996) și că este inaplicabilă întrucât nu a fost supusă aprobării Parlamentului înainte de a fi publicată.

Cu privire la aceste argumente Curtea Constituțională s-a pronunțat în mod constant în jurisprudența sa (de exemplu, prin Decizia nr. 34/1998, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 88 din 25 februarie 1998), statuând că interdicția reglementării de către Guvern în domeniul legilor organice privește numai ordonanțele Guvernului adoptate în baza unei legi speciale de abilitare, această interdicție decurgând nemijlocit din textul constituțional. O asemenea limitare nu este prevăzută însă la alin. (4) al art. 114 din Constituție, referitor la ordonanțele de urgență, deoarece cazul excepțional ce impune adoptarea unor măsuri urgente pentru salvagardarea unui

interes public ar reclama instituirea unei reglementări în domeniul legii organice, care, dacă nu ar fi adoptată, interesul public avut în vedere ar fi sacrificat, ceea ce este contrar finalității constituționale a instituției.

Cele statuate prin această decizie își păstrează valabilitatea și în prezenta cauză, neintervenind elemente noi care să determine modificarea jurisprudenței Curții.

Nici critica de neconstituționalitate ce vizează nedepunerea ordonanței la Parlament spre aprobare, prealabil publicării ei, nu poate fi reținută. Potrivit art. 114 alin. (4) din Constituție, ordonanța intră în vigoare după depunerea ei spre aprobare la Parlament. Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 a fost depusă spre aprobare la Parlament la data de 8 aprilie 1999. De altfel, la data sesizării Curții (10 octombrie 2001), Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 fusese aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241 din 16 mai 2001, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 265 din 23 mai 2001. Or, așa cum a statuat Curtea Constituțională în jurisprudența sa (de exemplu, Decizia nr. 46 din 24 aprilie 1996, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 108 din 28 mai 1996), după intrarea în vigoare a legii de aprobare ordonanța este încorporată în lege, care apare astfel ca un act juridic distinct de fosta ordonanță, ale cărei dispoziții, menținute de legea de aprobare, operează în temeiul acesteia.

Aceste considerente își păstrează valabilitatea și în cauza de față, neintervenind elemente noi de natură să determine o reconsiderare a jurisprudenței Curții.

În ceea ce privește raportarea dispozițiilor atacate la unele dispoziții și principii din Codul civil și din Codul de procedură civilă, Curtea Constituțională a statuat în jurisprudența sa că examinarea constituționalității unui text de lege are în vedere compatibilitatea acestui text cu dispozițiile constituționale, iar nu raportarea la alte dispoziții legale.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

1. Respinge, ca fiind inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 33 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, excepție ridicată de Cornelia Daniela Țarina în Dosarul nr. 4.394/C/2001 al Curții de Apel Timișoara — Secția civilă.

2. Respinge, ca fiind neîntemeiată, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 14 și 25 din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 40/1999 privind protecția chiriașilor și stabilirea chiriei pentru spațiile cu destinația de locuințe, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 241/2001, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 iunie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Maria Bratu

CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

DECIZIA Nr. 190

din 25 iunie 2002

privind excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. a) alineatul ultim, precum și ale art. 51 alin. (1) lit. x) și alin. (2) liniuța a 14-a din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor, cu modificările și completările ulterioare

Nicolae Popa	— președinte
Costică Bulai	— judecător
Nicolae Cochinescu	— judecător
Constantin Doldur	— judecător
Kozsokár Gábor	— judecător
Petre Ninosu	— judecător
Șerban Viorel Stănoiu	— judecător
Lucian Stângu	— judecător
Ioan Vida	— judecător
Paula C. Pantea	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. a) alineatul ultim și ale art. 51 alin. (1) lit. x) din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vinimpex” — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 6.171/2001 al Tribunalului Bihor.

La apelul nominal lipsesc părțile, față de care procedura de citare este legal îndeplinită.

Reprezentantul Ministerului Public arată că ulterior sesizării Curții Constituționale art. 3 lit. a) alineatul ultim din ordonanța criticată a fost abrogat prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2001 începând cu data de 1 ianuarie 2002, astfel că excepția de neconstituționalitate a acestui text de lege a devenit inadmisibilă. Referitor la excepția de neconstituționalitate a celorlalte dispoziții legale criticate, apreciază că acestea nu contravin prevederilor constituționale ale art. 41 alin. (7) și (8) și nici celor ale art. 134 alin. (2) lit. a) și solicită respingerea acesteia ca fiind neîntemeiată.

CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

Prin Încheierea din 6 noiembrie 2001, pronunțată în Dosarul nr. 6.171/2001, **Tribunalul Bihor a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. a) alineatul ultim și ale art. 51 alin. (1) lit. x) din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor, cu modificările și completările ulterioare.** Excepția a fost ridicată de Societatea Comercială „Vinimpex” — S.R.L. din Oradea

într-un litigiu ce are ca obiect plângerea formulată împotriva procesului-verbal de constatare și sancționare a contravențiilor, încheiat de comisarii Gărzii Financiare Bihor.

Din examinarea concluziilor scrise depuse în motivarea excepției de neconstituționalitate rezultă însă că aceasta privește și dispozițiile art. 51 alin. (2) liniuța a 14-a din aceeași ordonanță.

În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că dispozițiile art. 3 lit. a) alineatul ultim, precum și ale art. 51 alin. (1) lit. x) din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000, cu modificările și completările ulterioare, contravin prevederilor art. 134 alin. (2) lit. a) din Constituție, întrucât, interzicând comercializarea în vrac a băuturilor, împiedică în mod evident libertatea comerțului. Acest fapt duce la frânarea dezvoltării economice, precum și la reducerea impozitelor și taxelor rezultate din astfel de operațiuni comerciale, convenite bugetului de stat.

De asemenea, autorul excepției consideră că art. 51 alin. (2) liniuța a 14-a din ordonanța criticată înfrânge prevederile constituționale ale art. 41 alin. (7) și (8), deoarece acest text de lege prevede confiscarea întregii sume de bani rezultate din vânzare, iar nu doar a profitului net.

Exprimându-și opinia asupra excepției, instanța de judecată consideră că textele criticate sunt neconstituționale, întrucât interzicerea comercializării băuturilor în vrac îngreudește libertatea comerțului „atât sub aspectul modului de comercializare, cât și al subiectelor de drept care pot fabrica băuturi alcoolice spirtoase”.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată, încheierea de sesizare a Curții Constituționale a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

Președintele Camerei Deputaților arată că excepția de neconstituționalitate a art. 3 lit. a) alineatul ultim din ordonanța criticată este inadmisibilă, deoarece aceste dispoziții legale au fost abrogate prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2001. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (1) lit. x) și alin. (2) liniuța a 14-a, se consideră că aceasta este neîntemeiată deoarece bunurile supuse confiscării sunt rezultatul unei activități ilicite. Or, lipsa unui control din partea statului în comercializarea băuturilor alcoolice ar echivala

cu lipsa de protecție a intereselor naționale în activitatea economică, ceea ce contravine prevederilor art. 134 alin. (2) lit. b) din Constituție. Pe de altă parte, se arată că art. 51 alin. (1) lit. x) și alin. (2) liniuța a 14-a din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000, cu modificările și completările ulterioare, nu se mai aplică faptelor săvârșite după intrarea în vigoare a Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 158/2001.

În punctul de vedere al Guvernului se arată că dispozițiile art. 3 lit. a) alineatul ultim din ordonanța criticată au fost abrogate, potrivit art. 62 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158/2001, începând cu data de 1 ianuarie 2002. Referitor la celelalte dispoziții legale criticate se apreciază că acestea nu contravin prevederilor constituționale ale art. 41 alin. (7) și (8) și nici celor ale art. 134 alin. (2) lit. a).

Președintele Senatului nu a comunicat punctul său de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al președintelui Camerei Deputaților și cel al Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și dispozițiile Legii nr. 47/1992, reține următoarele:

Curtea constată că a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 144 lit. c) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (1), ale art. 2, 12 și 23 din Legea nr. 47/1992, republicată, să soluționeze excepția de neconstituționalitate ridicată.

Obiectul excepției de neconstituționalitate îl constituie dispozițiile art. 3 lit. a) alineatul ultim, precum și ale art. 51 alin. (1) lit. x) și alin. (2) liniuța a 14-a din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 31 ianuarie 2000, astfel cum a fost modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2000, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 476 din 30 septembrie 2000. Aceste dispoziții legale au următorul cuprins:

— Art. 3 lit. a) alineatul ultim: „*Se interzice comercializarea în vrac a băuturilor alcoolice spirtoase, indiferent de concentrația alcoolică a acestora, cu excepția cazurilor în care agenții economici producători livrează băuturile alcoolice spirtoase în vrac agenților economici care le achiziționează în scopul îmbutelierii, fără a modifica caracteristicile și concentrația alcoolică a produsului, și numai în baza contractelor scrise încheiate cu aceștia.*”;

— Art. 51 alin. (1) lit. x): „*Constituie contravenție următoarele fapte, dacă, potrivit legii penale, nu sunt considerate infracțiuni: [...]*

x) comercializarea în vrac a băuturilor alcoolice spirtoase, indiferent de concentrația alcoolică a acestora, fără contracte

scrise din care să rezulte activitatea de îmbuteliere, precum și utilizarea acestor băuturi ca materie primă pentru fabricarea altor băuturi spirtoase;”;

— Art. 51 alin. (2): „*Contravențiile prevăzute la alin. (1) se sancționează după cum urmează: [...]*

— *cu amendă de la 100.000.000 lei la 200.000.000 lei, confiscarea produselor sau, în cazul în care acestea au fost vândute, confiscarea sumelor rezultate din această vânzare, cele prevăzute la lit. v) și x) [...];*”

Autorul excepției susține că aceste dispoziții legale, reglementând măsura confiscării veniturilor realizate din vânzarea produselor fără autorizație de comercializare, sunt contrare prevederilor constituționale ale art. 41 alin. (7) și (8) și ale art. 134 alin. (2) lit. a), potrivit cărora:

— Art. 41 alin. (1), (7) și (8): „*(1) Dreptul de proprietate, precum și creanțele asupra statului, sunt garantate. Conținutul și limitele acestor drepturi sunt stabilite de lege. [...];*

(7) Averele dobândite licit nu poate fi confiscată. Caracterul licit al dobândirii se prezumă.

(8) Bunurile destinate, folosite sau rezultate din infracțiuni ori contravenții pot fi confiscate numai în condițiile legii.”;

— Art. 134 alin. (2) lit. a): „*Statul trebuie să asigure: a) libertatea comerțului, protecția concurenței loiale, crearea cadrului favorabil pentru valorificarea tuturor factorilor de producție;*”

I. Examinând excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. a) alineatul ultim din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000, Curtea constată că ulterior datei sesizării sale a fost emisă Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 158 din 27 noiembrie 2001 privind regimul accizelor, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 767 din 30 noiembrie 2001. Prin dispozițiile art. 62 din acest act normativ se abrogă, de la data de 1 ianuarie 2002, prevederile art. 1—27 și ale art. 43—50 alin. (1) din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000. De asemenea, Curtea constată că aceste dispoziții legale nu au fost preluate în actul normativ abrogator. În aceste condiții rezultă că în cauză au devenit incidente dispozițiile art. 23 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, republicată, potrivit cărora Curtea Constituțională se pronunță numai asupra excepțiilor de neconstituționalitate având ca obiect dispoziții legale în vigoare. Astfel excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. a) alineatul ultim a devenit inadmisibilă.

II. Referitor la dispozițiile art. 51 alin. (1) lit. x) și alin. (2) liniuța a 14-a din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000, modificată și completată prin Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 134/2000, Curtea constată că acestea nu contravin prevederilor constituționale invocate, ci constituie o aplicare legală a acestora, legiuitorul putând să stabilească sancțiuni pentru ipoteza în care o anumită activitate contravine legii.

Pentru considerentele expuse, în temeiul art. 144 lit. c) și al art. 145 alin. (2) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A.c), al art. 23 alin. (3) și al art. 25 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, republicată,

CURTEA

În numele legii

DECIDE:

I. Respinge, ca devenită inadmisibilă, excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 3 lit. a) alineatul ultim din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de Societatea Comercială „Vinimpex” — S.R.L. din Oradea în Dosarul nr. 6.171/2001 al Tribunalului Bihor.

II. Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 51 alin. (1) lit. x) și alin. (2) liniuța a 14-a din Ordonanța Guvernului nr. 27/2000 privind regimul produselor supuse accizelor, cu modificările și completările ulterioare, excepție ridicată de același autor în același dosar.

Definitivă și obligatorie.

Pronunțată în ședința publică din data de 25 iunie 2002.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE,
prof. univ. dr. **NICOLAE POPA**

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

ACTE ALE ORGANELOR DE SPECIALITATE ALE ADMINISTRAȚIEI PUBLICE CENTRALE

MINISTERUL FINANTELOR PUBLICE

ORDIN

privind stabilirea termenului de depunere a Declarației privind impozitul pe profit pentru exercițiul fiscal 1 ianuarie — 30 iunie 2002

Ministrul finanțelor publice,

în temeiul prevederilor art. 3¹ din Ordonanța Guvernului nr. 68/1997 privind procedura de întocmire și depunere a declarațiilor de impozite și taxe, republicată, cu modificările și completările ulterioare, și ale art. 14 alin. (1) din Hotărârea Guvernului nr. 18/2001 privind organizarea și funcționarea Ministerului Finanțelor Publice, cu modificările și completările ulterioare,

având în vedere prevederile art. 35 alin. (2) din Legea nr. 414/2002 privind impozitul pe profit, emite următorul ordin:

Art. 1. — Contribuabilii obligați la plata impozitului pe profit potrivit Ordonanței Guvernului nr. 70/1994 privind impozitul pe profit, republicată, cu modificările și completările ulterioare, completează și depun la organul fiscal competent **Declarația privind impozitul pe profit**, cod 14.13.01.04, pentru exercițiul fiscal 1 ianuarie — 30 iunie 2002, la următoarele termene:

— **16 august 2002**, pentru persoanele juridice prevăzute la art. 27 alin. (3) din Legea contabilității nr. 82/1991, republicată, cu modificările și completările ulterioare, care aplică Reglementările contabile armonizate cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene și cu Standardele Internaționale de Contabilitate, aprobate prin Ordinul

ministrului finanțelor publice nr. 94/2001, inclusiv cei care efectuează retratarea situațiilor financiare ale anului 2001;

— **9 august 2002**, pentru celelalte persoane juridice plătitoare de impozit pe profit.

Art. 2. — (1) Depunerea Declarației privind impozitul pe profit, cod 14.13.01.04, la termenele stabilite mai sus nu modifică termenul legal de depunere a Declarației privind obligațiile de plată la bugetul de stat, cod 14.13.01.01, și nici termenul legal de plată a impozitului pe profit, stabilite prin Ordonanța Guvernului nr. 70/1994.

(2) Eventualele diferențe de impozit pe profit rezultate la întocmirea Declarației privind impozitul pe profit, cod 14.13.01.04, se regularizează până la data depunerii acesteia, respectiv 9 august sau 16 august 2002, după caz.

Art. 3. — Anexa nr. 4b) „Instrucțiuni pentru completarea formularului «Declarație privind impozitul pe profit»“ la Ordinul ministrului finanțelor nr. 1.313/1999 pentru aprobarea modelului și conținutului formularelor de declarare a obligațiilor de plată la bugetul de stat datorate de persoanele juridice, cu modificările și completările ulterioare, se completează după cum urmează:

— **După alineatul 2 se introduce un nou alineat cu următorul cuprins:**

„Din punct de vedere fiscal, pentru completarea Declarației privind impozitul pe profit, cod 14.13.01.04, pentru perioada 1 ianuarie — 30 iunie 2002, conform dispozițiilor Ordonanței Guvernului nr. 70/1994, se vor avea în vedere următoarele:

— deductibilitatea provizioanelor constituite pentru pierderi din diferențe de curs valutar aferente creanțelor și obligațiilor în valută, potrivit Hotărârii Guvernului nr. 335/1995 privind regimul constituirii, utilizării și deductibilității fiscale a provizioanelor agenților economici și societăților bancare, republicată, cu modificările și completările ulterioare;

— contribuabilii care aplică Reglementările contabile armonizate cu Directiva a IV-a a Comunităților Economice Europene și cu Standardele Internaționale de Contabilitate, aprobate prin Ordinul ministrului finanțelor publice

nr. 94/2001, determină extracontabil pierderea netă din diferențele de curs valutar aferente creanțelor și obligațiilor în valută pentru perioada 1 ianuarie — 30 iunie 2002 și o înregistrează în Declarația privind impozitul pe profit la rândul 15 «Alte sume deductibile în limitele prevăzute de legislația în vigoare»;

— evaluarea disponibilităților în devize se efectuează potrivit reglementărilor contabile numai la finele exercițiului financiar, iar Declarația privind impozitul pe profit pentru perioada 1 ianuarie — 30 iunie 2002 nu cuprinde astfel de influențe;

— regimul deductibilității rezervelor care se constituie, potrivit legii, din profitul brut — pentru Declarația privind impozitul pe profit ce se întocmește pentru 30 iunie 2002 — este cel prevăzut de Instrucțiunile privind metodologia de calcul al impozitului pe profit, aprobate prin Hotărârea Guvernului nr. 402/2000, modificată și completată prin Hotărârea Guvernului nr. 1.394/2000.“

Art. 4. — Direcția generală de proceduri fiscale, Direcția generală de politică și legislație fiscală, direcțiile generale ale finanțelor publice județene, respectiv a municipiului București, vor aduce la îndeplinire prevederile prezentului ordin.

Art. 5. — Prezentul ordin va fi publicat în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Ministrul finanțelor publice,
Mihai Nicolae Tănăsescu

București, 22 iulie 2002.
Nr. 957.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2–4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București, cont nr. 2511.1–12.1/ROL Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București și nr. 5069427282 Trezoreria sector 5, București (alocat numai persoanelor juridice bugetare).

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1, bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 411.58.33 și 411.97.54, tel./fax 410.77.36.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, tel. 490.65.52, 335.01.11/2178 și 402.21.78, E-mail: ramomrk@bx.logicnet.ro, Internet: www.monitoruloficial.ro